

TRÚBY, KRV, OBLAK A OHĚŇ

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ:

2 Moj 12,1-29; 4 Moj 9 a 10; Mat 26,36-43; Luk 22,15.19.20; 1 Kor 15,52

ZÁKLADNÝ VERŠ

Vyčistite starý kvas, aby ste boli novým cestom, keďže ste nekvaseným chlebom; veď Kristus, náš veľkonočný Baránok, bol obetovaný za nás. 1 Kor 5,7

Pri poslednej Pasche, ktorú Ježiš slávil so svojimi učeníkmi, ustanovil Večeru Pánovu. Vzal chlieb, ktorý sa jedol pri tejto príležitosti, a povedal: „Vezmite, jedzte, toto je moje telo.“ Potom vzal kalich a povedal: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“ (Mat 26,26-29) Pavol napísal: „Kedykoľvek teda jete tento chlieb a pijete z tohto kalicha, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde.“ (1 Kor 11,26)

Večera Pánova je kresťanská Pascha, novozmluvná paralela k vyslobodeniu Izraela z Egypta. V tejto úlohe sa pozrieme na prvé výročie tohto vyslobodenia. Pozrieme sa tiež na viditeľný symbol Hospodinovej prítomnosti uprostred tábora, pomocou ktorého Izraelcov viedol, ako aj na strieborné trúby, na ktoré mali pri určitých príležitostiach trúbiť. Preštudujeme aj niekoľko ďalších záznamov, ktoré nám predstavujú Boží staroveký ľud za mimoriadnych okolností.

Ako vždy, budeme hľadať poučenie, ktoré si môžeme vziať pre seba, keď stojíme pred podobnými skúškami a pokušeniami ako oni bez ohľadu na to, že okolnosti, v akých sa dnes nachádzame, sú úplne iné.

NA MOJU PAMIATKU

- ?** Prečítaj si 4 Moj 9,1-5 a 2 Moj 12,1-29. Ktoré duchovné pravdy môžeme čerpať z týchto textov? Rozmýšľajte napríklad o takých veciach, ako je poslušnosť, milosť, vykúpenie, viera a súd.

Bolo to prvé výročie zvláštnej noci v Egypte, keď Hospodinov anjel usmrtil všetkých prvorođených v Egypte, no obišiel (preskočil) príbytky Izraelitov, ktorých dvere boli natreté krvou obetného baránka. Teraz, keď sa mal konať výročný obrad, si mali pripomenúť túto záchranu a hlavne noc, keď ich Boh zvláštnym spôsobom vyslobodil z Egypta.

- ?** Ako majú Ježišovi nasledovníci oslavovať Paschu (Veľkú noc) dnes? Čo nám to pripomína? Luk 22,15.19.20

„Kristus dospel na rozhranie dvoch bohoslužobných systémov: dvoch zmlúv a dvoch veľkých slávností. On, nepoškvrnený Boží Baránok, bol pripravený stať sa obeťou za hriech, a tým ukončiť predobrazný ceremoniálny systém, ktorý štyritisíc rokov oznamoval jeho smrť. Keď so svojimi učeníkmi jedol veľkonočného baránka, ustanovil miesto toho úkonu, ktorý mal zostať pripomienkou jeho veľkej obete. Táto národná slávnosť Židov sa mala navždy skončiť. Kristovo ustanovenie mali jeho nasledovníci zachovávať vo všetkých krajinách všetkých vekov...

Ustanovenie Večere Pánovej malo pripomínať ono veľké vyslobodenie, ktoré bolo ovocím Kristovej smrti. Táto pamiatka sa má sláviť dotiaľ, kým Kristus druhýkrát nepríde v moci a sláve. Ona nám má stále pripomínať jeho veľké dielo pre nás.“ (TV 458; DA 652.653)

BOŽIA PRÍTOMNOSŤ VEDIE

Jedna z najúžasnejších istôt, akú mali Izraelci na púšti, bolo viditeľné znamenie Božej prítomnosti. Prejavovalo sa skutočne veľmi pozoruhodným spôsobom: ako oblak cez deň a ako oheň v noci.

Na chvíľu sa zamyslite. Tábor, ktorý pozostával azda z dvoch miliónov ľudí žijúcich na vyprahnutej a nebezpečnej púšti, musel mať rozlohu mnoho kilometrov štvorcových. Nemali nijaké vymoženosti rýchlej a priamej komunikácie (rozhlas, telefón, internet), preto musel existovať nejaký spôsob, ako im všetkým dať vedieť, kedy a kam majú ísť.

❓ Ako im tento prejav Božej prítomnosti zjavoval Božiu vôľu? 4 Moj 9,15-23

Cesta, ktorou Hospodin viedol Izrael prostredníctvom viditeľného oblaku, nebola pohodlná diaľnica. Jeremiáš zaznamenáva, že ich viedol „po púšti, po krajine stepí a rokľín, po krajine vyprahnutej a temnej, po krajine, ktorou nikto neprejde, ktorú človek neobýva“. (Jer 2,6)

Ide tu však o niečo viac než len o to, kam a kedy ísť. Oblak vo dne a oheň v noci im mali veľmi silným spôsobom pripomínať stálu Božiu prítomnosť. V 4 Moj 9,16 čítame: „Takto to bolo vždy: cez deň ho zakrýval oblak, ktorý mal za noci ohnivý vzhľad.“ Bez ohľadu na to, kde boli, akým skúškam čelili, na akých nepriateľov narazili, nad táborom sa vznášalo viditeľné znamenie Božej prítomnosti medzi nimi.

Mať niečo také muselo byť naozaj príjemné a dobré. Oblak a oheň im určite mali byť dostatočnou pomocou, aby zostali verní Bohu, dôverovali mu a poslúchali ho.

❓ V čom by bolo príjemné mať podobný „oblak“ vo dne a „oheň“ v noci, ktorý by vás viedol, keď stojíte pred dôležitým životným rozhodnutím? Ktoré zaslúbenia nachádzate v Biblii o Božej ochote viesť nás a byť aj dnes medzi nami? Aké rozhodnutia nám pomôžu byť otvorenejší pre Božie vedenie a viac si uvedomovať jeho prítomnosť?

STRIEBORNÉ SIGNÁLY

Staroveký Izrael mal dvojaké trúby – obyčajné trúby z baraních rohov (šófar) a dve strieborné kovové trúby, ktoré v podstate patrili k zariadeniu svätyne a trúbili na nich len kňazi. (4 Moj 10,8) Boli vyrobené z tepaného striebra, každá z jedného kusa kovu. Strieborná trúba sa podobala dlhej trubici, ktorá bola na jednom konci rozšírená.

❓ Prečítaj si 4 Moj 10,1-10. S akým zámerom sa trúvalo na týchto trúbach? Aké duchovné poučenie z toho vyplýva?

Trúbenie na strieborné trúby malo okrem praktického zmyslu ešte aj hlbší význam – bolo považované za určité „nariadenie“. V boji Izraelcov trúby uisťovali o tom, že „si Hospodin, váš Boh, spomenie“ na nich a budú zachránení pred nepriateľom. (v. 9) Vo verši 10 sa píše o tom, že trúby a ich zvuk „vás pripomenú vášmu Bohu. Ja som Hospodin, váš Boh.“

Je zaujímavé, že napriek všetkým prejavom Božej prítomnosti a jeho vedenia, Hospodin použil aj tieto trúby, aby Izraelu pripomínal svoju prítomnosť a starostlivosť. Teda aj zrakom (oblak a oheň) aj sluchom (trúby) mohli vnímať zvláštne znamenie Božieho vedenia a prítomnosti medzi nimi.

Dnes nemáme oblak, ani oheň, ba ani trúby, ktoré by nám pripomínali Božie vedenie a jeho prítomnosť. Nová zmluva nám však zjavuje, čo Boh urobil pre nás prostredníctvom Ježiša, ktorý nás uisťuje o svojej láske a starostlivosti, čo starovekí Izraeliti nemohli úplne pochopiť. Len akoby v tieni a symboloch vedeli, čo sa stalo neskôr skutočnosťou – a to poznanie Božej lásky, ako je nám zjavená prostredníctvom kríža.

Čo by ste si vybrali – strieborné trúby, ktoré vám budú trúbiť do uší, alebo osobne poznať lásku, charakter a starostlivosť Toho, ktorý „hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepokladal za ulúpenú vec, ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa jedným z ľudí, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži“? Fil 2,6-8

❓ Zvuk ktorej trúby by si naozaj chcel počuť a prečo? 1 Kor 15,52

BUĎ NÁM OČAMI

Po Sárinej smrti sa Abrahám oženil druhýkrát. Ketura mu porodila mnohých synov. Jeden z nich sa volal Midján (Madian). (1 Moj 25,1-6) Jetro, ktorý sa tiež volal Reuél (2 Moj 2,18 – Boží priateľ), sa stal Mojžišovým svokrom. Mojžiš si vzal za ženu jeho dcéru Cipporu. O Jetrovi je napísané, že to bol midjánsky kňaz, ktorý uctieval pravého Boha. (2 Moj 18,1.12) Ostatní potomkovia Midjána zanechali Abrahámovu vieru a obrátili sa k pohanským bohom. Často patrili medzi nepriateľov Izraela.

❓ Akú žiadosť predniesol Mojžiš Chobábovi, Jetrovmu synovi? Čo mu odpovedal? 4 Moj 10,29-32

Predtým ako sa snažil prehovoriť Chobába, aby sprevádzal Izrael, Mojžiš sa neradil s Bohom. Nebola azda Božia prítomnosť v stĺpe oblaku cez deň a ohňa v noci viac než dostatočným vodcom národa putujúceho púšťou? Vidíme tu Mojžišovu ľudskosť, keď stojí pred ťažkou úlohou. Zlyháva mu pamäť a pochybuje, či Boh, ktorý urobil cestu cez Červené more, im môže urobiť cestu aj cez púšť a postarať sa o vodu i jedlo.

❓ Čo nám verše Mat 26,36-43 prezrádzajú o Ježišovi v jeho ľudskej prirodzenosti?

Aj náš Spasiteľ pociťoval z času na čas potrebu ľudského súcitu a podpory. Miloval všetkých učeníkov, no zvlášť blízki mu boli Peter, Jakub a Ján. V Getsemane ich prosil, aby sa modlili. Na vrchu premenenia to isté „trio“ spalo namiesto toho, aby sa modlilo. Ale nebo poslalo Mojžiša a Eliáša, aby povzbudili Ježiša Krista pred jeho zmierujúcou smrťou. (Luk 9,28-31) „Nebo teraz poslalo Ježišovi svojich poslov, nie anjelov, ale ľudí, ktorí poznali utrpenie a zármutok a mohli spolucítiť so Spasiteľom v skúške jeho pozemského života. Mojžiš a Eliáš boli Kristovými spolupracovníkmi. Aj oni túžili po záchrane ľudí... Eliáš poznal duchovnú osamelosť, keď v čase hladu, trvajúceho tri a pol roka, znášal ťarchu nenávisti a utrpenia národa. Aj na vrchu Karmel bol na Božej strane sám. Osamelo utekal na púšť v úzkosti a zúfalstve. Títo muži, čo mali prednosť pred anjeli pri Božom tróne, prišli sa zhovárať s Ježišom o jeho utrpení a povzbudiť ho uistením o súcite celého neba. Predmetom ich rozhovoru bola nádej sveta, spasenie každého človeka.“ (TV 295; DA 422.425)

❓ Aj keď sa spoliehame na Hospodina, súcit iného človeka nás poteší a povzbudí. Spomeň si, keď ťa niekto potešil a povzbudil v čase, keď si to zvlášť potreboval. Prečo ti to veľmi pomohlo? Ako môžeš v týchto dňoch poskytnúť útechu a pomoc niekomu inému, kto to potrebuje?

NA CESTE DOMOV?

- ?** Prečítaj si správu v 4 Moj 10,11-36 o prvej ceste Izraelitov ako organizovaného, zmluvného ľudu. Čo je na spôsobe ich putovania zvlášť nápadné? Prečo je to také dôležité?

Podľa Mojžiša trvala cesta od vrchu Sinaj (Horeb) do mesta Kádeš-Barnea – neskôr ležiaceho v oblasti, ktorá sa stala južnou hranicou Judska – len 11 dní.

Všimnite si poradie. Tábor z troch pokolení šiel za oblakom a truhlou zmluvy. Potom nasledovali Leviti (Geršónovci a Meráriovci) s vozmi, na ktorých viezli rôzne časti prenosnej svätyne. Za nimi šli oddiely ďalších troch pokolení. Potom nasledovali Kehátovci, ktorí niesli zariadenie svätyne. Za nimi šlo šesť posledných kmeňov, ktoré chránili zadnú časť pred útokom. Všetko bolo veľmi dôkladne zorganizované. Vzhľadom na to, čo ich čakalo, by sa ich putovanie skončilo obrovským nešťastím, keby všetko prebiehalo chaoticky.

Najrýchlejšia cesta z Egypta do Kanaánu viedla pobrežím cez územie Filištíncov. Ale Boh vedel, že Izrael nie je pripravený bojovať. (2 Moj 13,17) Preto keď dal oblakový stĺp znamenie na pochod, vydal sa národ severovýchodným smerom na púšť Páran (4 Moj 10,11.12), na cestu troch dní. (v. 33)

„Po odchode sa cesta stávala čím ďalej, tým obťažnejšou. Prechádzali kamenistými úvozmi a neúrodným pustým krajom. Dostali sa na rozsiahlu púšť... Keď narazili na skalný prielom, tiesnili sa doň v dlhom rade muži, ženy s deťmi, ťažný dobytok s vozmi i stáda. Pochod sa spomalil a bol krajne namáhavý. Ľudia po dlhom odpočinku v tábore si ťažko zvykali na útrapy dlhej cesty a na nebezpečné prekážky.“ (PP 278; PP 377)

- ?** Ako môžeš aplikovať princíp zo 4 Moj 10,35.36 vo svojich zápasoch viery? Polož si otázku: Prečo sa Boh nepostaral o to, aby mali ľahkú cestu? Nemohol to azda urobiť? Ak áno, prečo to neurobil? Prečo prechádzali vážnymi a ťažkými skúškami? Ako ti môže tvoja odpoveď pomôcť pochopiť, prečo sa Boh jednoducho nepostará o to, aby boli tvoje cesty jednoduché a bez ťažkostí?

ODPORÚČANÉ ŠTÚDIUM

Každý deň stojíme pred rôznymi rozhodnutiami; niektoré sú vážne, niektoré menej. Uvažuj o nasledujúcich zaslúbeniach o Božom vedení: Ž 31,4; 32,8; 48,15; 78,53; Iz 58,10.11

„Ak ste sa odovzdali Bohu a jeho dielu, nemusíte byť ustarostení o zajtrajšok. Ten, ktorému slúžite, pozná koniec od začiatku. Neviete, čo pred vami skrýva nasledujúci deň, ale všemohúci Boh to vie.

Ak záležitosti svojho života hodláme vziať do vlastných rúk a chceme sa spoliehať len na svoju múdrosť, berieme na seba bremeno, ktoré nám Boh nekázal niesť. Snažíme sa ho uniesť bez jeho pomoci. Preberáme na seba zodpovednosť, ktorá patrí Bohu, čím vlastne chceme zaujať jeho miesto. V takom prípade by sme mohli byť ustarostení a obávať sa nebezpečenstiev a strát. No ak veríme, že milujúci Boh chce len naše dobro, potom sa o budúcnosť prestaneme obávať. Vtedy budeme Bohu dôverovať tak, ako dieťa dôveruje milujúcim rodičom. Len čo sa naša vôľa stotožní s Božou vôľou, naše starosti a obavy sa rozplynú.“ (MB 103.104; MB 100.101)

NÁMETY NA UVAŽOVANIE

Podel'te sa v triede o svoje odpovede na poslednú otázku v časti na štvrtok. Prečo často čelíme skúškam, keď Boh by predsa mohol odstrániť všetky prekážky? Ako nám naše chápanie veľkého sporu aspoň sčasti pomáha dať odpoveď na túto otázku? Pozri Jób 1 a 2.

Uvažujte spolu o povzbudení a podpore iných ľudí. Ktoré príklady z Biblie môžete uviesť, kde zohralo povzbudenie iného človeka dôležitú úlohu pre niekoho z Božieho verného ľudu? Akým spôsobom napĺňa Boh potreby ľudí prostredníctvom iných ľudí? Ako sa v tejto oblasti darí tvojmu zboru?

Keď máme účasť na Večeri Pánovej, ako môžeme lepšie oceniť a pochopiť jej význam? Uvažuj o veľkej pravde spasenia a o tom, že vierou v Ježišovu smrť za nás máme zaslúbenie večného života.

ZHRNUTIE

Skôr ako Izraelci odišli od Sinaja, kde takmer rok táborili, slávili prvé výročie Paschy (Veľkej noci) na slobode. Boh nedovolil, aby zabudli na zázračné vyslobodenie z egyptského otroctva. Na ich trojdňovom pochode viedol Boh národ oblakovým a ohnivým stĺpom. Pochodovali zorganizovaní podľa pokolení na povel strieborných trúb. Vpredu niesli kňazi truhlu zmluvy. Oblak ich viedol severovýchodným smerom na púšť Páran. Cesta, ktorou nás Boh vedie, sa nám niekedy zdá ťažká. Hlavné je však to, aby sme dôverovali nášmu vševediacemu Otcovi.